

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7892** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на С. В. Т. от [населено място], с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП № 21-4332-004075/01.07.2021г., издадена от Р. Б. Н., на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, за нарушаване на чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска отмяната ѝ. Конкретно са развити доводи че е нарушена формата на административния акт, доколкото в заповедта не се съдържат мотиви за издаването ѝ, при изричното изискване на чл.171 ал.1 от ЗДвП за мотивиране на актовете за налагане на принудителните административни мерки. На следващо място се твърдят допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, с оглед непосочването в оспорената заповед за какво нарушение, при каква правна квалификация е съставен АУАН и липсата на посочване на дата, на която е извършено нарушението, за което на жалбоподателя е бил съставен АУАН. Иска се отмяната на заповедта, правят се искания за гласни доказателства и се представят писмени такива. В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Ч., която поддържа жалбата и моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка, като незаконосъобразна. Не формулира доказателствени искания. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 24.06.2020г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 4955959 от мл.автоконтрольор в отдел Пътна полиция в СДВР срещу С. В. Т. от [населено място], с ЕГН [ЕГН], от съдържанието на който се установява, че на 24.06.2021г. в

22.40 часа Т. е управлявал собствения си лек автомобил марка БМВ Х1 с рег. СВ 6627 СА , като от бул. Г.М.Д. към Околовръстен път на кръстовището с ул.С. К. поради несъобразена скорост с релефа реализира с ПТП, като самокатастрофира в 10 метра мантинела, в ляво на платното за движение. При проверката водачът на автомобила отказал да бъде изпробван с Алкотест Дрегер 7410, № 0134 за употреба на алкохол. Съставен бил талон за изследване № 080369 за явяване на водача в МБАЛ „Света А.“. Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП № 21-4332-004075/01.07.2021г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП. Видно от съдържанието на заповедта – ПАМ е приложена срещу жалбоподателя, който като собственик на посочения в нея лек автомобил, го е управлявал в [населено място], от бул. Г.М.Д. към Околовръстен път и на кръстовището с ул.С. К. отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7410 с № 0134. В издадената заповед е отразено издаването на талон за изследване на водача, както и съставянето на АУАН № 455959 на 24.06.2021г., при което административния орган е счел, че са налице предпоставките на чл.171 т.2а б.Б от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване регистрацията на ППС.

Като доказателства по делото са представени оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП № 20-4332-004075/01.07.2021 г., АУАН № 455959/24.06.2021г., талон за изследване № 080369, справка картон на водача, заповеди за компетентност на органа, издал оспорения акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция в СДВР, който със Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. и Заповед № 513з-1618/26.02.2018г., като полицейски орган в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, е оправомощен да прилага с мотивирана заповед налагането на принудителни административни мерки по чл.171т.2а от ЗДвП. С оглед на изложеното съдът приема, че оспорената заповед е

издадена от компетентен орган.

Съгласно чл.59, ал.1 от АПК, административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. А според чл.59, ал.2, т.4 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаване на акта.

Изискването за мотивиране на акта означава той следва да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване – както правни, така и фактически.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.59, ал.1 във вр. с ал.2, т.4 от АПК, т.е. при порока липса на форма, защото не съдържа ясно и пълно изложение на фактическите обстоятелства, въз основа на които адресатът на акта да разбере причините за приложената спрямо него принудителна административна мярка.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: в т.2а от същия закон, в буква „Б” е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

При налагане на конкретната ПАМ с оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Вярно е, че в заповедта е посочено, че е „съставен АУАН серия ГА с бл. № 455959 на 24.06.2021г.”, но посочването на номера и датата на съставения АУАН, без да е посочено за какво се отнася този АУАН, както и при липсата на изричен препращащ текст, че нарушението на водача е установено с този „съставен АУАН” не може да замести непосочването на дата на извършеното нарушение, основание за прилагане на принудителната административна мярка. На следващо място - в заповедта е посочено, че е издаден талон за медицинско изследване с № 080369 за МБАЛ „Св.А.”, но не е отразено с този талон извършено ли е медицинското изследване и какъв е резултата от него, както и ако не е извършено – поради какви причини. Описването по този начин на фактическите обстоятелства, основание за прилагане на ПАМ, води до неяснота в основанието за издаването ѝ, вкл. и до липса на основание за прилагането на ПАМ, доколкото отказа на водач да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, при издаден талон за изследване и осъществено изследване на съдържанието на алкохол в кръвта на водача, в зависимост от резултата от изследването, е възможно да не обоснове приложението на ПАМ по чл.171 т.2а б.Б от ЗДвП или ПАМ да бъде приложена на друго фактическо основание.

С оглед на изложеното съдът намира, че посочените непълноти във фактическите основания в заповедта за прилагане на ПАМ съществено ограничават правото на защита на нейния адресат.

Заповедта е издадена при съществен порок във формата ѝ, водещ до нейната незаконосъобразност - основание за отмяна по чл.146, т.2 от АПК.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 410 лв, от които 10,00 лева платена д.т. и 400,00 лева заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. В. Т., от [населено място], с ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП № 20-4332-004075/01.07.2021г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. В. Т. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] направените от него разноси в настоящето производство в размер на 410,00 лева / четиристотин и десет/ лева, представляващи заплатена д.т. в размер на 10,00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: